

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 23. marts 2017
Kontor: Sikkerhedskontoret
Sagsbeh: Asger G. Aagaard
Sagsnr.: 2017-0035-0400
Dok.: 2192763

TALE

til brug for besvarelsen af samrådsspørgsmål AK- AL fra Folketingets Retsudvalg den 23. marts 2017

Samrådsspørgsmål AK:

”Vil ministeren - på baggrund af svarene fra nordiske /europæiske lande i svar på REU alm. del spørgsmål 696 (2015-16) - redegøre for sin holdning til og baggrunden for, at f.eks. palæstinensiske statsborgere siden 2012 kun har kunnet vælge mellem »Israel« og »Melle-møsten« som angivelse af fødselsregistreringssted i deres pas, på trods af at den danske udenrigspolitiske linje er, at vi anerkender Gaza, Vestbredden og Østjerusalem som palæstinensisk territorium og officielt støtter etableringen af en palæstinensisk stat i disse områder?”

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Samrådsspørgsmål AL:

”Vil ministeren – på baggrund af svarene fra nordiske /europæiske lande i svar på REU alm. del spørgsmål 696 (2015-16) - arbejde for at finde en løsning for, at danske statsborgere med fødested i udlandet kan få angivet det sted, de kan dokumentere er deres fødested, f.eks. Palæstina eller et af de palæstinensiske territorier Gaza, Vestbredden eller Østjerusalem, som fødselsregistreringssted i deres pas, uagtet fødestedets nuværende officielle navn, eller at de i det mindste alle får tilbudt »Udlandet« som muligt fødselsregistreringssted i deres pas?”

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Juhl (EL) og Rasmus Nordqvist (ALT).

[Indledning]

1. Samrådet i dag omhandler angivelsen af fødselsregistreringssted i danske pas.

Særligt peges der i samrådsspørgsmålene på, at personer med palæstinensisk baggrund ikke har mulighed for at få angivet et andet fødselsregistreringssted end Mellemøsten og Israel.

Da spørgsmålene emnemæssigt ligger tæt på hinanden, vil jeg tillade mig at besvare dem samlet.

2. Som jeg forstår spørgsmålene, er det spørgernes ønske, at der skal være yderligere valgmuligheder i forhold til angivelsen af fødselsregistreringssted i danske pas.

Som det er udvalget bekendt, har dette spørgsmål været behandlet flere gange tidligere i forbindelse med spørgsmål fra udvalget.

Blandt andet var min forgænger Søren Pind i samråd om spørgsmålet i juni sidste år efter ønske fra hr. Rasmus Nordqvist og hr. Christian Juul, som også har stillet de samrådsspørgsmål, som vi i dag skal drøfte.

Lad mig derfor også starte med at slå fast, at jeg mener det samme om den her sag som min forgænger Søren Pind.

For mig er det afgørende, at der er størst mulig sikkerhed omkring legitimationsdokumenter og en ensartethed i vores systemer.

Jeg mener derfor ikke, at der bør ske en ændring af de retningslinjer for angivelse af fødselsregistreringssted i danske pas, som blev indført i 2012 og har været gældende siden.

[Generelle retningslinjer og bagvedliggende hensyn]

3. Inden jeg uddyber baggrunden for min holdning, vil jeg redegøre for indholdet af de nuværende regler, herunder baggrunden herfor, sådan som udvalget har anmodet mig om i samrådsspørgsmål AK.

Der vil i vid udstrækning være tale om gentagelse af det, som min forgænger sagde på samrådet i juni sidste år, men jeg tænker, at det kan være nyttigt kort at få opsummeret disse forhold.

Det er efter paslovgivningen Rigspolitiet, der kan fastsætte retningslinjer vedrørende ekspeditions-mæssige forhold for kommunernes behandling af pasansøgninger. Disse retningslinjer er nærmere beskrevet i pasmanualen.

Af pasmanualen fremgår det bl.a., at oplysninger om pasansøgerens fødselsregistreringssted automatisk hentes fra Det Centrale Personregister (CPR).

I passet anvendes således de data, som fremgår af feltet ”fødselsregistreringssted” i CPR.

Denne ordning blev indført 1. januar 2012 på foranledning af Rigspolitiet. Hensynene bag var bl.a. **(1)** at anføre oplysninger ens på tværs af forskellige systemer og **(2)** at nedsætte risikoen for manuelle fejl.

Der er dog fortsat mulighed for at angive et fødselsregistreringssted i passet, som er forskelligt fra oplysningerne i CPR.

Det kan ske, hvis kommunen vurderer, at angivelse af et bestemt fødselsregistreringssted kan medføre, at den pågældende ikke kan rejse eller risikerer at blive tilbageholdt.

Ændringer i fødselsregistreringsstedet i passet vil bortset fra denne undtagelse kræve en ændring i CPR, der – som jeg også nævnte indledningsvis – er med til at understøtte ensartethed i de offentlige it-systemer.

4. Økonomi- og Indenrigsministeriet, som administrerer CPR, har oplyst, at personer født i udlandet – som det helt klare udgangspunkt – får registreret landet, hvor fødslen har fundet sted.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har endvidere oplyst, at stedbeteignelsen for fødselsregistreringsstedet ved registreringer i CPR, f.eks. i forbindelse med indrejse, er den på registreringstidspunktet aktuelle betegnelse for det sted, hvor registreringsmyndigheden befinder sig.

Det er altså ikke det sted, der gjaldt på fødselsregistreringstidspunktet.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har dog oplyst, at kommunen kan tilbyde i stedet i CPR at registrere en større geografisk enhed end et land, f.eks. en verdensdel. Flere personer har eksempelvis fået angivet Melle-møsten.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har endelig oplyst, at et land efter den praksis, der gælder i dag for angivelse af fødselsregistreringsstedet i CPR, skal anerkendes som stat af Danmark for at kunne angives som fødselsregistreringssted.

Udenrigsministeriet har i den forbindelse oplyst, at Palæstina ikke er anerkendt som stat af Danmark, men at Danmark har som politisk mål, at Palæstina bliver en selvstændig stat som led i en to-statsløsning med Israel.

Jeg skal dog oplyse, at Økonomi- og Indenrigsministeriet har bedt mig viderebringe en korrektion.

Til brug for daværende justitsminister Søren Pinds deltagelse i førnævnte samråd i juni 2016 og dennes besvarelse af spørgsmål BT-BU, oplyste det daværende Social- og Indenrigsministerium, at et land for at have en kode i CPR-systemet skal være anerkendt af Danmark – uden samtidig at tilkendegive, at dette var udtryk for den praksis for oprettelse af myndighedskoder, der i dag gælder for angivelse af fødselsregistreringsstedet i CPR.

Økonomi- og Indenrigsministeriet har endvidere bedt mig oplyse, at Taiwan – som folkeretligt ikke er anerkendt af Danmark – har været oprettet med en kode i CPR siden 1978 og således har været anvendt som fødselsregistreringssted i CPR siden denne dato. Tilsvarende gælder enkelte oversøiske områder, f.eks. De Britiske Jomfruøer, der blev oprettet i CPR i 1990.

5. Sammenfattende kan ordningen i dag opsummeres således, at angivelsen af fødselsregistreringsstedet i passet stemmer overens med oplysningerne i CPR, medmindre den pågældende vurderes at blive forhindret i at rejse eller risikerer at blive tilbageholdt, hvis oplysningerne fra CPR gengives i passet.

Udenrigsministeriet har i den forbindelse oplyst, at der ikke er nogen ambassader – herunder ambassaderne i Mellemøsten og Nordafrika – der har kendskab til problemer i relation til at rejse med pas, hvor Mellemøsten er angivet som fødselsregistreringssted.

[Ændring af angivelse af fødselsregistreringssted]

6. Som jeg sagde indledningsvist, mener jeg ikke, at der bør ske en ændring af de retningslinjer for angivelse af fødselsregistreringssted i danske pas, som blev indført i 2012 og har været gældende siden.

Jeg anerkender, at det er et spørgsmål, der kan vække stærke følelser i nogle mennesker.

Men for mig som justitsminister er det imidlertid afgørende, at der er størst mulig sikkerhed om legitimationsdokumenter og deres anvendelse.

Det er i den forbindelse vigtigt at holde sig for øje, hvad formålet med et pas egentlig er, nemlig: **(1)** at myndighederne kan sikre sig identiteten på personen, der anvender passet, og **(2)** at oplysningerne i passet er korrekte og nøjagtige.

Rigspolitiet har oplyst mig om, at det er deres faglige vurdering, at indførelse af yderligere valgmuligheder i forhold til angivelse af fødselsregistreringssted særskilt på pasområdet vil være forbundet med en række ulemper.

Bl.a. vil en sådan ordning indebære, at fødselsregistreringsstedet ikke er ens på tværs de offentlige it-systemer.

Når de samme oplysninger således ikke fremgår ens på tværs af de forskellige systemer, vil det kunne give anledning til tvivl om rigtigheden af de opdaterede oplysninger.

Der kan også opstå tvivl om, hvorvidt borgeren er den person, som den pågældende udgiver sig for at være.

I yderste konsekvens kan det betyde, at en borger med forskellig angivelse af fødselsregistreringssted i sine dokumenter kan blive tilbageholdt i udlandet, hvis der opstår tvivl om borgerens identitet.

Rigspolitiet har endvidere oplyst, at en ændring af den nuværende ordning vil betyde, at pasproducenten – som er en privat virksomhed – manuelt skal foretage ændringer.

Det finder Rigspolitiet vil være uhensigtsmæssigt, da Rigspolitiet anser det for et sikkerhedsmæssigt problem, at en privat ansat skal have adgang til manuelt at ændre oplysninger i et myndighedsdokument.

Rigspolitiet oplyser desuden, at manuelle opdateringer vil indebære øget risiko for fejlregistrering.

7. Dernæst vil jeg henvise til, at den ordning, som vi har i Danmark, er i overensstemmelse med den måde, som vi i øvrigt har indrettet vores personregistrering på i Danmark.

Som jeg var inde på før, bygger oplysninger i danske pas på de registreringer, der er foretaget i Det Centrale Personregister, som – foruden på pasområdet – understøtter en lang række offentlige myndigheder og private virksomheders behov for korrekte og nøjagtige oplysninger om personer.

Endelig vil jeg sige, at man ikke skal glemme, at der allerede er valgmuligheder i den nuværende ordning.

Personer med palæstinensisk baggrund er således ikke tvunget til at få Israel anført som fødselsregistreringssted i deres pas, hvad jeg i og for sig godt forstår, at de kan have indvendinger imod i lyset af den mangeårige konflikt i området.

Men som jeg var inde på før, giver CPR-systemet mulighed for, at de pågældende kan få registreret en større geografisk enhed – f.eks. Mellemøsten – i stedet. Og en sådan registrering gælder CPR generelt og er således ikke kun begrænset til oplysninger til passet.

8. Spørgerne henviser i samrådsspørgsmålene til besvarelsen af spørgsmål 696 (Alm. del) fra udvalget, hvor en række europæiske landes praksis for angivelse af fødselsregistreringssted gengives.

Jeg vil i den forbindelse gerne understrege, at man skal være varsom med at sammenligne ordninger på tværs af de forskellige lande, herunder tro, at en ordning, der er rigtig i et land, også vil være den rigtige i et andet land.

Landene kan således have indrettet sig meget forskelligt i forhold til personregistrering, offentlige it-systemer og lignende, og samtidig have tradition for at vægte de involverede hensyn til f.eks. korrekte og nøjagtige data forskelligt.

Disse forhold kan alle have indflydelse på, hvordan ordningerne er indrettet i de forskellige lande.

På baggrund af besvarelsen af spørgsmål 696 kan jeg da også konstatere, at der er en række forskelle på, hvordan de enkelte lande registrerer fødselsregistreringsstedet i pas.

Nogle lande registrerer eksempelvis kun fødestedet og ikke landet. Andre registrerer betegnelsen på fødetidspunktet og ikke den aktuelle betegnelse. Derudover har en række af landene undtagelser til den almindelige registrering, som også er forskellige.

Når man skal forholde sig til spørgsmålene, som vi drøfter i dag, er det i lyset heraf efter min opfattelse afgørende, at man tager udgangspunkt i den måde, som vi har indrettet os på her i landet.

Oplysningerne om andre landes forskellige ordninger giver mig således ikke særskilt anledning til at ændring af den danske ordning.

[Opsummering]

9. Hvis jeg kort skal opsummere, så er der tale om en afvejning mellem hensynet til sikkerhed og hensynet til flere valgmuligheder.

Jeg mener, at det er vigtigt, at vores legitimationsdokumenter er sikre, og at myndighederne har de bedst tænkelige arbejdsvilkår i forhold til at sikre sig f.eks. identiteten på indehaveren af danske pas.

Det er Rigspolitiets faglige vurdering, at den nuværende ordning understøtter dette, mens en ændret ordning med flere valgmuligheder, som kun gælder på pasområdet, vil være forbundet med en række ulemper.

Den nuværende ordning er endvidere i overensstemmelse med den måde, som vi i øvrigt har indrettet vores personregistrering på i Danmark med Det Centrale Personregister.

Endeligt har personer med palæstinensisk baggrund allerede valgmuligheder, og de kan således undgå at få registreret fødselsstedet som Israel, hvis de måtte ønske det.

Som sagt er der derfor efter min opfattelse ikke behov for ændringer på området.

Tak for ordet.